

TAINA SFINTEI SPOVEDANII

Dumnezeu l-a creat pe om **“După chipul și asemănarea Sa”** (Facere 1,27). L-a creat cu suflet nemuritor, așa cum El, Dumnezeu, este nemuritor. Prin căderea sa, Adam nu a pierdut tot harul lui Dumnezeu, căci, a căzut prin ispita diavolului. Astfel că, harul și arvuna mântuirii au rămas în om, și numai celui ce se leapădă de Dumnezeu, i se ia harul Duhului Sfânt.

DE UNDE VINE ACEASTĂ DENUMIRE DE POCĂINȚĂ SAU SPOVEDANIE?

POCĂINȚĂ – a se pocăi – în limba greacă se spune **METANOIA**, iar în limba latină – **PENITENȚA** înseamnă și părere de rău, o dată cu făgăduința de îndreptare, pentru păcatele și greșelile săvârșite.

DAR, CE ESTE DE FAPT SPOVEDANIA?

Spovedania, este una din cele șapte Sfinte Taine ale Bisericii Ortodoxe, și constă în mărturisirea păcatelor la preotul duhovnic, cu **sinceritate și cu căință**. Spovedania, este o Taină Sfântă, care se săvârșește de Însuși Hristos, în Duhul Sfânt, prin episcopii și preoții ortodocși. Prin spovedanie, credinciosul primește iertarea păcatelor săvârșite după botez, și împăcarea cu Dumnezeu și cu comunitatea liturgică al cărei membru este. Dacă, Iisus Hristos nu ne-ar fi lăsat această Taină a Spovedaniei, cu toții ne-am fi dus în iad.

SPOVEDANIA este **“Mâna lui Dumnezeu” care ridică din păcate**, și de aceea se mai numește și **“al doilea botez”**. Mulți oameni nici nu știu ce este păcatul, ba chiar spun plini de sine: **“Părinte eu nu am nici un păcat!”**. Și, de fapt, păcatul este o realitate, și încă una centrală a existenței umane. Cea mai mare greșală este aceea de a ignora păcatul, de a nu-l băga în seamă sau, și mai grav, de a afirma că n-am păcătuit.

DE CINE, ȘI CÂND A FOST INSTITUITĂ POCĂINȚA SAU SPOVEDANIA CA SFÂNTĂ TAINĂ?

Ca **Sfântă Taină**, **POCĂINȚA** a fost instituită de Însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Care, venind de la râul Iordan, își începe misiunea Sa prin îndemn la pocăință, atunci când rostește prima Sa predică: **“POCĂIȚI-VĂ CĂ S-A APROPIAT ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR”** (Matei IV, 17).

Și, de fapt, același îndemn îl rostise și Sf. Ioan Botezătorul: **“POCĂIȚI-VĂ CĂ S-A APROPIAT ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR”** (Matei 3,2). Iisus Hristos le făgăduiește apostolilor această putere de a ierta păcatele oamenilor, așa cum rezultă cât se poate de clar din versetele următoare: **“ȘI-ȚI VOI DA ȚIE CHEILE ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR, ȘI ORICE VEI LEGA PE PĂMÂNT VA FI LEGAT ȘI-N CERURI, ȘI ORICE VEI DEZLEGA PE PĂMÂNT VA FI DEZLEGAT ȘI-N CERURI”** (Matei 16, 19).

Din versetul de mai sus rezultă făgăduința de a ierta, puterea pentru a săvârși această Sfântă Taină le este încredințată efectiv Sfinților Apostoli, a treia zi după Înviere, când Iisus Hristos, intrând prin ușile încuiate le spune: **“PACE VOUĂ ! PRECUM M-A TRIMIS PE MINE TATĂL, VĂ TRIMIT ȘI EU PE VOI”** (Ioan 20, 21). Să fim foarte atenți la cuvântul **VOI** căci prin el Mântuitorul se referă la **APOSTOLI, EPISCOPI și PREOȚI** și nicidecum la cei care umblă prin tramvaie, trenuri, prin parcuri, pe scările blocurilor și vor să ne rătăcească de la dreapta credință = **ORTODOXIA**.

“ȘI, ZICÂND ACESTE, A SUFLAT ASUPRA LOR ȘI LE-A ZIS: LUAȚI DUH SFÂNT” (Ioan 20, 22).

“CĂRORA VEȚI IERTA PĂCATELE, LE VOR FI IERTATE ȘI CĂRORA LE VEȚI ȚINE, VOR FI ȚINUTE” (Ioan 20, 23). Mântuitorul a spus deci apostolilor **“VEȚI IERTA”** și nu a zis **VOI IERTA**. Acest **“VEȚI”** este un plural și, deci, se referă la **APOSTOLI, EPISCOPI și PREOȚI**. Sfinții Apstoli s-au înălțat la cer, dar au lăsat pe episcopi și preoți ca urmași ai lor. Deci, **PĂCATELE LE IARTĂ IISUS HRISTOS PRIN PREOȚI ÎN DUHUL SFÂNT!**

CUM TREBUIE SĂ NE PREGĂTIM PENTRU SPOVEDANIE ?

Mai întâi, trebuie să ne cercetăm cugetul, să ne facem un examen al conștiinței. Trebuie să ne procurăm un îndreptar de spovedanie, și cu o coală albă în față să cercetăm fiecare dintre păcate scrise acolo. Pe care le-am făcut, le memorăm sau le scriem pentru a nu le uita și după ce am postit cel puțin trei zile, mergem să ne spovedim. Acest preot duhovnic este o **“călăuză în drumul către Hristos”**.

Să nu ne fie rușine să mărturisim păcatele noastre, căci, diavolul ne ia rușinea când păcătuim și ne-o dă când vrem să ne spovedim. Deci, să nu ne fie nicidecum rușine și să mărturisim tot, să aruncăm afară din noi

mizeria păcatelor, căci dacă mințim sau ascundem vreun păcat la spovedanie, păcatele nemărturisite, îndoite le vom avea pe suflet, cu greutatea, durerea, și muștrarea lor:

“**NU-ȚI FIE RUȘINE A-ȚI MĂRTURISI PĂCATELE**” (Sirah 4, 28). Să nu spunem în scaunul mărturisirii că nu avem păcate, aducându-ne aminte de cuvintele Sf. Ioan Evanghelistul, care zice: “**DACĂ ZICEM CĂ PĂCAT NU AVEM, NE AMĂGIM PE NOI ÎNSINE ȘI ADEVĂRUL NU ESTE ÎNTRU NOI. DACĂ MĂRTURISIM PĂCATELE NOASTRE, CREDINCIOS ESTE (DUMNEZEU) ȘI DREPT, CA SĂ NE IERTE PĂCATELE ȘI SĂ NE CURĂȚEASCĂ DE TOATĂ NEDREPTATEA**” (I Ioan 1, 8-9). Să nu uităm că, Sfântul Apostol Pavel se socotește: “**CEL DINTÂI DINTRE PĂCĂTOȘI**” (I Timotei 1,15),.

DAR DUPĂ SPOVEDANIE CUM TREBUIE SĂ NE PURTĂM?

Mai întâi, trebuie să ne împlinim cu bucurie și fără întârziere canonul de pocăință, certarea părintească pe care ne-a dat-o duhovnicul pentru ispășirea păcatelor și îndreptarea sufletului.

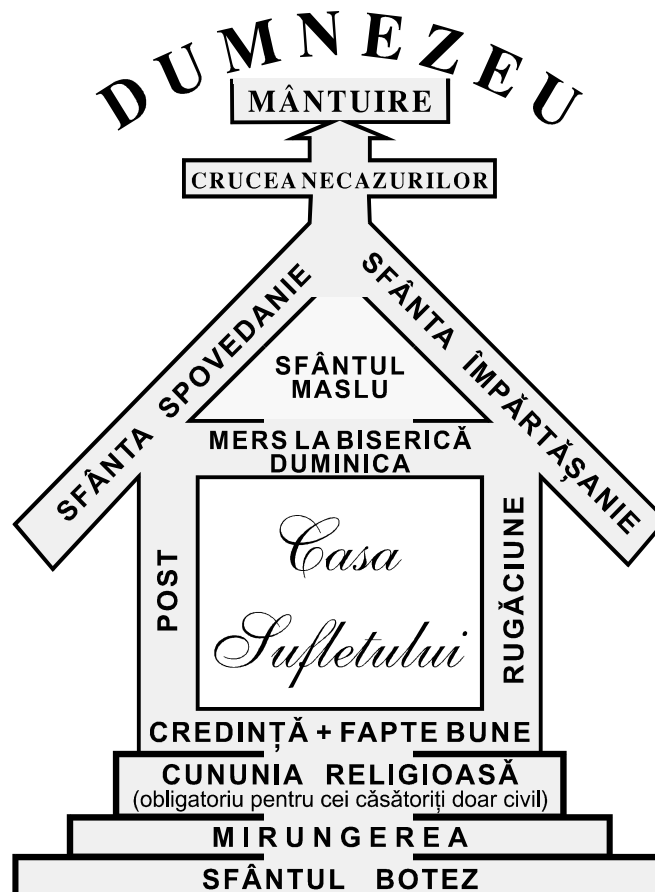
Zaheu vameșul și-a răscumpărat păcatele prin ajutorarea săracilor și despăgubirea celor pe care i-a nedreptățit (Luca 19,8); **vrăjitorii din Efes** își ard cărțile (Fapte 19, 17-19), **păcătosul din Corint** după ce mai întâi este dat afară din Biserică (I Corinteni 5,5), se îndreptează (II Corinteni 2,6-11) ...

Cele mai obișnuite canoane de pocăință sunt: rugăciunile de iertare și de pocăință, posturi, metanii, citire din cărțile sfinte, dăruiri, oprire da la Sf. Împărtășanie, sfătuiri, despăgubiri, milostenii, etc.

Se mai cere de la cel spovedit: fugă de pricinile păcatelor, paza poruncilor și peste tot să arate roade de îndreptare “**FACEȚI ROADE VREDNICE DE POCĂINȚĂ**” (Luca 3,8) Roadele acestea se arată în omorârea păcatului, în urmarea virtuților și a faptelor bune: “**NOI CARE AM MURIT PĂCATULUI, CUM VOM MAI TRĂI ÎN PĂCAT?**” (Romani 6,2).

DAR DE CÂTE ORI TREBUIE SĂ NE SPOVEDIM PE AN?

Tot creștinul trebuie să știe că, este dator să se spovedească, așa cum învață a patra poruncă a Bisericii: **CEL PUȚIN DE 4 ORI PE AN**, în cele patru posturi, sau **CEL PUȚIN** o dată pe an cei plecați din țară și care nu au în preajmă o Biserică Ortodoxă. Dacă cineva este bolnav, să se spovedească cât mai des și cât mai grabnic, ca să-și curețe și să-și înnoiască neîncetat „haina sufletului”.

*Biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Mihoveni Suceava*